

Hajnówka, 19 maja 2026 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Białymstoku**

za pośrednictwem:
Rady Powiatu Hajnowskiego

Skarżący:

[Faint, illegible text]

Skarżony organ:

Rada Powiatu Hajnowskiego
ul. A Zina 1
17-200 Hajnówka

SKARGA NA CZYNNOŚĆ Z ZAKRESU ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

W trybie art. 3 § 2 pkt 4 w zw. z art. 50 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (dalej jako: „p.p.s.a.”), zaskarżam czynność z zakresu administracji publicznej, polegającą na odmówieniu mi prawa wstępu na posiedzenie Komisji Skarg, Wniosków Petycji, które odbyło się dnia 21 kwietnia 2026 r.

Zarzucam Organowi naruszenie:

1. art. 18 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej (dalej jako: „u.d.i.p.”) w zw. z art. 8b ust. 2 ustawy o samorządzie powiatowym (dalej jako: „u.s.p.”) w zw. z art. 31 ust. 3 i art. 61 ust. 3, poprzez wyłączenie jawności posiedzenia Komisji w sytuacji w jakiej nie istnieje podstawa do wyłączenia jawności komisji, a jednocześnie materia objęta przedmiotem porządku obrad komisji nie wprowadza wyłączenia jawności.

2. Art. 7 w zw. z art. 61 ust. 3 Konstytucji RP poprzez wyłączenie jawności Komisji bez podstawy prawnej i wskazaniu, iż zakaz wstępu na posiedzenie wynika z braku przyniotu strony.

Wnoszę o:

1. stwierdzenie o bezskuteczności zaskarżonej czynności;
2. zasądzenie na rzecz Skarżącego kosztów postępowania według norm przepisanych.

UZASADNIENIE

1. 21 kwietnia zaplanowane zostało posiedzenia Komisji Skarg Wniosków i Petycji Rady Powiatu Hajnowskiego. Komisja miała zająć się skargą na Dyrektor DPS „Rokitnik” w Białowieży, a termin posiedzenia wyznaczono na godzinę 11:30 w sali nr 12 w siedzibie Urzędu.

Dowód: wydruk zdjęcia zawiadomienia o posiedzeniu Komisji

2. Mając wiedzę o tym posiedzeniu udałem się do Urzędu. O godzinie widniejącej na zawiadomieniu nic się jednak nie wydarzyło
3. Po upływie około godziny od zaplanowanego terminu rozpoczęcia posiedzenia Komisji Przewodniczący Komisji poinformował, że „w między czasie” przesunięto posiedzenie na 12:30, które miało się odbyć w innym miejscu.
4. Ostatecznie posiedzenie Komisji odbyło się w nowym miejscu, tj. w gabinecie radcy prawnego powiatu (pokój 21).
5. Jednocześnie chciałem uczestniczyć w posiedzeniu Komisji jednakże po zapukaniu do pomieszczenia za pierwszym razem otworzyła mi drzwi radca prawny i odmówił wejścia, a za drugim razem drzwi otworzył Przewodniczący Komisji i również odmówił mi takiej możliwości wskazując, że nie jestem stroną i nie zostałem też zaproszony.

Dowód: nagranie - <https://www.youtube.com/watch?v=biCxQciAzTO>

6. W pierwszej kolejności pragnę zaznaczyć, że niniejsza skarga jest dopuszczalna, a czynność Przewodniczącego podlega kognicji sądów administracyjnych. Zgodnie z art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a., przedmiotem skargi mogą być inne niż określone w pkt 1-3 akty lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa, z wyłączeniem aktów lub czynności podjętych w ramach postępowania administracyjnego określonego w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania

administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), postępowań określonych w działach IV, V i VI ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111, z późn. zm.), postępowań, o których mowa w dziale V w rozdziale 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131, 1423, 1820 i 1863), oraz postępowań, do których mają zastosowanie przepisy powołanych ustaw.

7. W orzecznictwie wskazuje się, że zaskarżeniu do sądu administracyjnego podlegają akty władcze, które rozstrzygają sprawę indywidualnego podmiotu bądź nakładają na niego określone obowiązki (wyrok WSA w Olsztynie z 13.05.2025 r., II SA/OI 173/25). Naczelny Sąd Administracyjny także wprost stwierdził, co następuje:

Przewodniczący rady gminy, odmawiając udziału obywatela w posiedzeniu tego kolegialnego organu, pochodzącego z powszechny wyborów, uniemożliwia obywatelowi realizację konstytucyjnego uprawnienia stanowiącego od 1990 r. w Rzeczypospolitej Polskiej fundament budowy demokracji lokalnej. W żadnym razie nie może być taka odmowa traktowana jako czynność porządkowa. Jak już wskazano powyżej, uprawnienie obywatela do udziału w sesji rady gminy stanowi wyraz konstytucyjnej zasady jawności działania organów publicznych wyrażonej w art. 61 Konstytucji RP. Prawo do uczestnictwa obywatela w posiedzeniach rad gmin jest jednym z ważniejszych elementów budowy demokracji lokalnej.

Sama realizacja tego uprawnienia obywatelskiego następuje z mocy prawa na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 3 oraz art. 7 ust. 1 pkt 3 u.d.p. Jednakże już odmowa realizacji tego uprawnienia kreuje sprawę administracyjną, w ramach której organ administracji publicznej (dysponent władztwa) dokonuje czynności z zakresu administracji publicznej. Czynność odmowy dotyczy zindywidualizowanego podmiotu, któremu odmawia się realizacji jego uprawnienia. Stwierdzić zatem należy, że odmowa udziału w sesji rady gminy jest czynnością z zakresu administracji publicznej dotyczącą uprawnienia wynikającego z przepisów prawa i podlega kognicji sądów administracyjnych (art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a.) (postanowienie NSA z 24.02.2015 r., I OSK 2517/14, LEX nr 1771952).

8. Choć przedmiotowa sprawa dotyczy wstępu na posiedzenie Komisji, a nie na sesję Rady Powiatu, tak rozważania Naczelnego Sądu Administracyjnego mają pełne zastosowanie. Komisja rady gminy nie stanowi bowiem oddzielnego organu władzy publicznej, a jedynie sposób organizacji pracy samej rady gminy - jest niejako jej organem wewnętrznym; nie stanowi odrębnego podmiotu, który miałby odrębny skład bądź zadania od samej Rady. Nie ma więc podstaw do domniemania, że jej funkcjonowanie nie podlega tym samym rygorom jawności i dostępności.

9. Przewodniczący Komisji, poprzez uniemożliwienie mi udziału w posiedzeniu, we władczy sposób odmówił mi realizacji mojego uprawnienia wynikającego z art. 3 ust. 1 pkt 3 i art. 18 ust. 2 u.d.i.p. oraz art. 8b ust. 2 u.s.p. Tym samym przedmiotem sprawy jest czynności z zakresu administracji publicznej dotycząca uprawnienia wynikającego z przepisów prawa.
10. W tym zakresie warto zwrócić uwagę na to, iż zasadom jawności polegają wszystkie komisje niezależnie od źródła ich powołania ani zakresu materii jakimi się zajmują:

Treść art. 8a u.s.p. jest zbieżna z treścią art. 61 Konstytucji i wprowadza jednocześnie dodatkowe szczegółowe uregulowania 40 . O ile więc Konstytucja gwarantuje wstęp na posiedzenia kolegialnych organów pochodzących z wyborów powszechnych, a więc np. na posiedzenia rady powiatu, o tyle komentowany przepis wprowadza w tym względzie dalsze uprawnienia, umożliwiając obywatelom także wstęp na posiedzenia wszystkich bez wyjątku komisji rady, bez względu na to, czy są to komisje stałe, czy doraźne, nie wyłączając posiedzeń komisji rewizyjnej. – C. Martysz, Dolnicki Bogdan (red.), Ustawa o samorządzie powiatowym. Komentarz.

11. WSA w Krakowie w uzasadnieniu wyroku z 27 października 2017 r., III SA/Kr 523/16, wskazał m. in.:

Wbrew stanowisku strony przeciwnej takie zachowanie, polegające na odmowie dostępu na posiedzenie komisji, stanowiło naruszenie konstytucyjnej zasady jawności działalności organów władzy publicznej. Nie mają też znaczenia i te argumenty podnoszone w odpowiedzi na skargę, które wskazują na to, że było to pierwsze posiedzenie tej komisji po skierowaniu do zaopiniowania skargi wniesionej także przez D. C. Niezależnie od tego, czy jest to pierwsze czy kolejne posiedzenie i czy przedmiotem pracy radnych na tejże komisji miało być zaopiniowanie skargi wniesionej przez D. C. - zasada jawności nie mogła zostać z tej przyczyny wyłączone. Każde ograniczenie w stosowaniu zasady jawności musi bezwzględnie wynikać z wyraźnego przepisu ustawy, a jeżeli takiego przepisu nie ma, to nie można domniemywać istnienia podstawy wyłączenia jawności prac na posiedzeniu komisji rady gminy.

12. Z uwagi na powyższe, moja skarga jest uzasadniona i konieczna, i wnoszę jak w petitum.

Załączniki:

- odpis skargi;
- dowód uiszczenia opłaty.